

Gerçeğin Dili Sade ve Nettir*

Emine Ülker Tarhan**

Ben de konuya doğrudan girmek, size YARSAV' ı anlatmak ve geldiğimiz bu anayasa değişikliği sürecinde bizim yargı bağımsızlığına yönelik yapılanları nasıl değerlendirdiğimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

YARSAV Türkiye'de kurulmuş yargının ilk örgütüdür. Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyinin danışma organları olan Dünya Yargıçlar Birliği (IAJ), özgürlük ve demokrasi için Avrupalı Yargıçlar ve Savcılar Birliği (MEDEL) üyesidir. Bu günlere çok zorlu bir örgütlenme mücadelesinin ardından gelmiştir, YARSAV yüksek bir idealle kurulmuştur,

Yargı bağımsızlığı ve yargıç güvencesinin sağlanması, mesleki sorunların çözümünde bir odak olmak fikrinden hareketle ve çözüm önerileri üretmek için kurulmuştur. Aklın ve hukukun üstünlüğüne inanır meşruiyetini iktidara ve majestelerine biat tan değil sadece adil olma kararlılığından alır. Evet, YARSAV yüksek bir idealle kurulmuştur, mücadelesi de ideali oranında zorlu olmuştur.

Biz bu ülkedeki yargısal süreçlerin uzadığını, halka adaletin geç ulaştığını, bazen hiç ulaşmadığını, bunun da yargı politikasındaki yanlışlıklardan kaynaklandığını yaşadık, gördük. Yargı bağımsızlığını engelleyen hükümlerin kaldırılması gerektiğini, çözümün olanaklı olduğunu anlatmak istedik. Pek çok soruna kaynaklık eden yargı bağımsızlığının evrensel ölçütlere getirilmesini istedik.

Ama bize kurulur kurulmaz çok resmi bir yazı yazıp ne dediler biliyor musunuz? *“Tüzüğünüzde yargı bağımsızlığını savunuyorsunuz, olmaz, derhal değiştirin, siz asla yargı bağımsızlığını savunamazsınız, bu görev sadece ve sadece devlete aittir”* dediler. Avrupa'ya Türkiye'de biz yargıçların örgütlenmesini destekliyoruz derken içeride YARSAV' ı fesih, veto ve yasa ile kapatma girişimi de dâhil darbe dönemlerine özgü yöntemlerle susturmaya çalıştılar, yargıç ve cumhuriyet savcılarını, yargı kurumlarını dinledikleri yetmezmiş gibi derneğimizi de hukuksuz dinlediler, izlediler.

* Bilay Vakfınca Mülkiyeliler Birliği Genel Merkezi'nde düzenlenen 6 Mayıs 2010 tarihli “Yargı Bağımsızlığı ve Anayasa” başlıklı panelde yapılan konuşmadır.

** YARSAV Genel Başkanı

Oysa biz başka bir yerden gelmemiştik, bu toplumun, bu halkın çocuklarıydık çok uzak yurt köşelerinden gelmiş ülke sorunlarını kendi sorunlarımız bilmiş, bu güzel ülkeye kendini hep borçlu hissetmiştik. Kendini bu ülkenin bu halkın sahibi zannedenlerden her sözüne “benim” diye başlayanlardan daha mı az seviyorduk bu ülkeyi. Sorunlarımız bu toplumdan ayrı değildi, onlar ne sıkıntılar çekiyorsa biz de aynısını çekiyorduk, bileşik kapların yargı kabıydık o kadar.

Peki, bizimle ilgili ama bizim dışımızda gelişen her konuda susmalı mıydık, yargıç sadece kararları ile konuşur söylemi bizi uyutmak için uydurulmuş bir efsane miydi? Yargıç hiç konuşmasın hep sussun mu demekti?

Bizler hukuku en iyi bilenler, uygulayanlar, sahadaki her güçlüğü hiç yakınmadan sabahlara kadar okudukları dosyaları ve gece yarılara kadar süren duruşmaları ile ve adalet aşkına meydan okuyanlar, bu ülkenin doğusundan batısına dağından taşından geçmiş, rüzgârını hissetmiş olanlar değil miydik, bizimle ilgili alınan kararlarda hiç mi söz hakkımız yoktu.

Gecenin bir yarısı uzun sorgulardan çıkıp karanlık sokaklardan tek başımıza 75 metrekairelik lojmanlarımıza dönerken bizi gösterişli zırlı araçlar, sağa sola koşuşturan pahalı takım elbiseli korumalar korumadı hiç, bunu hiç istemedik de zaten çünkü korunmaya ihtiyacımız yoktu, çünkü biz iyi ve saygıdeğer bir şey yapıyorduk. Bizi bağrına basan, borçlu olduğumuz bu vatana borcumuzu ödüyorduk.

Peki, biz bunları bir karşılık beklediğimiz için mi yaptık tabi ki hayır, tırnaklarımızla gelmiştik, ülkemizden başka kimseye borcumuz yoktu, beslediğimiz odaklar yoktu ki onlara borcumuz olsun, bir çıkar duygumuz yoktu ki ayrıcalıklar isteyelim. Biz bu ülke için böyle çalışırken üretirken, biz dosyalarımızdan başka bir şey göremez haldeyken, bize çok görülen küçükük lojmanlara bazen sadece uyumak için giderken, bu ülkeyi hukuksuzluğa alıştırmaya ve kendi hukukunu egemen kılmaya çalışanların hukuk tanımazlıklarını, yapılanları teşhir etmeden sessizce seyretmeli ve sineye mi çekmeliydik, temiz alınımızı dosyalarımıza gömerek kaderimize razı mı olmalıydık!...

Hayır, biz bilginin gücünün karanlığı ve adaletsizliği yeneceğine inanıyoruz, hala inanıyoruz, biz başka adresler göstermiyoruz, bu dünyada adaletin var olduğuna ve çalışılırsa gerçekleşeceğine inanıyoruz, biz bunu hukuk yoluyla gerçekleştirebilme gücünü yaşadık, kıvancını yaşadık, umutlandık hâlâ umutluyuz.

Küçük bir çocuğu annesine kavuşturduğumuzda, bir yoksulun hakkını teslim ettiğimizde, yoksul çorak bir köyü hakkı olan suya kavuşturduğumuzda hep

yaşadık bu duyguları, değiştirebileceğimizi, iyileştirebileceğimizi biliyoruz. İşte bu yüzden bu ülkenin adalete uhrevi adresler göstermeden, bu dünyada ulaşabileceğine gerçekten, inanıyoruz, adalet diye bir şey evet var bu dünyada var ve talep edilirse, istenirse çalışılırsa, inanılırsa adaleti gerçekleştirebiliriz. İşte bunun için YARSAV' ı kurduk ve kendi saygın konumumuza uygun ses çıkartmaya bizimle ilgili karar süreçlerine birileri hiç istemese de katılmaya karar verdik.

Kısa tarihimizde neler yaptığımızı uzun uzun anlatarak sizi sıkmak istemiyorum, ama bir yargı reformu nasıl yapılır, davalarla, başvurularla, açıklama ve raporlarla bunu gösterdik, hukuk dışı pek çok uygulamayı yargıç ve savcıların hukuk dışı iletişimlerinin tespiti, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığındaki uygulamaları kamuoyunun bilgisine sunup, sessiz kalınmaması gerektiğini söyledik, hukuk içinde çözümler önerdik. Bu ülkenin yargı politikasının belirlenmesinde hep bize örnek verilen Avrupa'da olduğu gibi yargının sorunlarını bilen bir yargıç birliği olarak sözümüz dinlensin istedik, yargı dışlanarak yargı biçimlendirilmesin, yargı(sız) infazlar yapılmasın istedik, doğru bildiğimizi hep söyledik söylemeye de devam edeceğiz.

Uluslararası camia söylediklerimizi dinledi, bizi kabul etti ama ülkemiz yöneticileri asla....

Hep demokratikleşmeden ve Avrupa'nın ortalama ölçütlerinden söz edenler demokrasinin ortalama ölçütleri olan dokunulmazlık, siyasi partiler, seçim sistemi, katılım, uzlaşma konularında olduğu gibi bu konuda da hiç şaşırtmadılar. Çünkü ancak kendileştirdikleri ölçüde bir üniversiteye olduğu gibi, kendileştirdikleri ölçüde bir sivil toplum örgütüne tahammülleri vardı. O da tabii ki YARSAV olamazdı. Aslında tahammül edemedikleri YARSAV üzerinden, yetkin, bağımsız, dinamik, güçlü, yargıydı.

Yargıtay, Danıştay, adliye binalarını yasa dışı örgüt karargâhı gibi dinleme, izleme işlemleri, yargıçlar hakkında hukuk dışı dinlemelerle veri bankaları oluşturarak, halka yargıyı her fırsatta şikâyet ederek ve yargı kararlarını yok sayıp sürekli dolanarak güç kazandırdıkları bu hazırlık hareketlerini artık bir **elverişli vasıta** ile sonuçlandırmaya koyuldular. *O elverişli vasıta da bu anayasa değişikliğidir.* İşte bu elverişli vasıta ile yargının denetim gücünün yok edilmesinin artık son aşamasına geldiğini anlatmak istedik, ancak engellendik, raporlarımız meclise sokulmadı. Kendi ülkemiz yöneticileri istemedikleri soruşturmaları yapan yargı mensuplarına olduğu gibi bize de oç alma duygusu ile bakmaktan hiç vazgeçmedi, yanlış yapmaktan dönmek bir yana yanlış yaptıklarını hiç kabul etmedi. Çifte standarttan hiç vazgeçmedi.

Bakınız, biz demokrasinin ve toplumun güvencesi olan yargı bağımsızlığının güçlendirilmesi için ne istiyorduk? Ama neler yapıldı?

Yargıda yürütmenin vesayetini yaratan en önemli bağlantı olan yargıç ve savcılar idari açıdan adalet bakanlığına bağlı kılan Anayasa'nın 140/6. Maddesi değiştirilsin. Yargıcı memurlaştıran bu darbe anlayışına son verilsin.

HSYK “mahkemelerin bağımsızlığı esasına” uygun yapılandırılsın.

Yargıyı siyasallaştıran ve HSYK' nu kilitleyen, çalışamaz hale getiren Adalet Bakanı ve Müsteşarı kurulda yer almasın.

HSYK' nun istisnasız tüm kararlarına karşı yargı yolu açılsın. Kurulun işlemleri şeffaf olsun istedik.

Yargıç ve cumhuriyet savcılarının mesleğe giriş, eğitim ve mesleğe kabul, sicil, soruşturma dâhil her türlü özlük işleri konusunda HSYK görevlendirilsin, teftiş kurulu, yüksek kurula bağlansın.

Kurulda birinci sınıf (adli ve idari yargı) yargıç ve savcılarının sağlıklı bir seçim yöntemi ile özel güvenceli temsili sağlansın.

HSYK' nun bağımsız bütçesi, binası ve kurulca atanan sekretaryası olsun, kurumsal yapı ve hafıza oluşturulsun.

HSYK ve yüksek yargı organları üyelerinin, cumhurbaşkanınca seçimi uygulaması kaldırılsın.

Yüce divan sıfatına sahip ceza yargılaması yapacak olan anayasa mahkemesi hukuksal denetimi sağlayacak nitelikte hukukçu üye ağırlıklı yapılandırılsın..... istedik.

Yargının iş yükü, ağır çalışma koşulları düzeltilsin, adalet gecikmesin, yargı kararları yerine getirilsin, hukuk sadece dolanmak için var olmasın, toplumun bireyin güvencesi olsun, yürütmeye yakın soruşturmalar tehlikelidir, adli kolluk kurulsun, adli tıp yürütmeye bağlı olmasın özerk kılınsın, küçük bir mağdurun fiziksel ve ruhsal sağlığını tespit için 2 yıl sonrasına gün verilmesin istedik.

İstenilseydi bunların hepsi pekâlâ da yapılabilirdi ancak yapılmadı, söz konusu dahi edilmedi, yargı alanında yapılanlar, temel ceza ve yöntem yasalarında defalarca değişiklik yapılarak örtülü aflarla yargı kararlarını etkisizleştirmek,

çağdaş mimari anlayıştan, işlevsellik ve sadelikten uzak gösterişli adliye palaslar yapmak ve cemaat soruşturmalarını yapan yargı mensuplarını arayıp, taciz etmek bu da kesmeyince, daha vahşi yöntemlere girişmek oldu.

Anayasa paketinde ise bakın ne yapıldı ya da yapılmadı?

Yargıda yürütme vesayeti yaratan anayasa'nın 140/6. Maddesine hiç dokunulmadı. Yani yargı reformu yargının bağımsız ve tarafsız kılınması iddiası ile yapıyor dendi ama yargı bağımsızlığının önündeki en büyük darbe engeli olan bu madde sanki yokmuş gibi davranıldı ve hiç dokunulmadı, yani yargıç memurdur, adalet bakanının bağılısıdır tezi korundu.

Adalet bakanı ve müsteşarı kurulda daha güçlü biçimde yer aldı ve konumlandırıldı. Kurul başkanı ve doğal üyesi olan bu değişmez ikilinin yaşanan tüm handikaplara karşın gerektiğinde kurulu kilitlemeye devam kararlılığı bir kez daha ortaya kondu.

HSYK' da birinci sınıf yargıçların temsili hiçbir güvence sağlanmadan olanaklı kılındı ve bu suretle de yürütme etkisi altında tutulmaları amaçlandı. Kurula seçilecek birinci sınıf yargıçların teftişini düşünebiliyor musunuz o kurulun başkanı olan bakanın iki dudağı arasında kaldı. Kaldı ki kararlarında yürütme vesayeti ve tehdidi hep hissedilsin. Yani bakan tarafından denetlenen bir HSYK oluşturulsun. Yani yargı güçsüzün zayıfın koruyucusu olmaktan çıksın, iktidarın yargısı olsun, yargıda hakkınıza ulaşmanın tek yolu iktidara yakın olmak olsun. Bunun tek bir adı olabilir o da politik yargıdır.

Hani "*çok insan tutuklanacak*" diyorlardı geçenlerde biliyorsunuz, doğru ses çıkartanlara kendince gözdağı veriyorlardı, doğrudur, hedef tam da budur. Akkraba fikre sahip olanlar nasıl da baştan biliyorlar olacakları. Doğrudur yargı politikse binlerce insan süresi belirsiz biçimde tutuklanabilir ve bir gün bir de bakarsınız tutuklulardan haber de alınamaz olur. Bunun örneklerini dünya yaşamıştır, bunu dünyaya musallat edenleri tarih yargılamıştır, Nazi Almanya'sında, Faşist İtalya'da, Stalin döneminde, Şili'de darbe döneminde, milyonlarca insan bunun sonuçlarını trajik biçimde yaşamıştır.

Bu paketle yargı denetiminden yoksun kalan çoğunluk iktidarının mutlak iktidara dönüşmemesi için yani bu acıları bizim de yaşamamamız için hiçbir güvencemiz yoktur.

Bakınız daha neler yapılmadı:

Pakette HSYK için bağımsız bütçe de öngörülmedi, sekreteryayı ise bakanın belirlemesi sağlanarak, aslında mevcut durumda herhangi bir değişiklik yapılmadı, kurul diğer olumsuzluklarla birlikte sanki bizatihi bakanlığın bir sekreteryasına dönüştürüldü.

Düşününüz, bakanın seçtiği sayın sekreter ne getirir neyi raporlar ve dosyanın ne kadarını gösterirse işte size o kadar bağımsız yargı ve yargıç güvencesi.

Mesleğe giriş, sicil ve soruşturma bakanlık etkisinden hiç mi hiç çıkartılmadı. Aynen muhafaza edildi. Biliyorsunuz bir yargıcı bakanlık bürokratlarının ağırlıklı kurulu mülakata tabi tutar, yani yürütme memurları yargıç adayını sınar, test eder ve belki bir saniyede elemine ediverir, mülakatı geçti diyelim, stajını yani eğitimini yürütme güdümündeki akademi yapar, atamaya gelince, bakan ve müsteşar toplantıya katılırlarsa ancak o zaman atanabilirler teftiş mi? o da şöyle olur: bakanın kararı ile ona bağlı olan teftiş kurulu denetler. Bakan emir verirse bir şekilde denetlenecek bir şeyler de bulunur. Bakan emir vermezse ise istediği iddianameye istediği hikayeyi yazsın,iddianamede, “şubemizce” ifadelerini kullansın, olayla ilgili imiş, ilgisizmiş, masum insanların özel yaşamları ortaya dökülsün hiç bakılmaz, görevini kötüye de kullansa ilanihaye soruşturamazsınız.

Daha neler mi yapıldı?

Anayasanın 144 ve 159. Maddelerinde ayrı ayrı bakanlık ve kurul teftişi öngörülerek, yargıç ve savcıların denetimi katmerli hale getirildi. Adalet bakanının eskiden sadece merkez teşkilatını atama yetkisi varken artık merkez, ilgili ve bağlı kuruluşlar, yani adalet akademisi ve bir sanığı mahkum da beraat ettirme gücü de ve etkisi de olan raporların mimarı adli tıp kurumu da dahil daha pek çok kuruma bizzat atama yetkisi getirildi.

AİHM kararlarına karşı, kurulun bütün disiplin kararları değil sadece ihraç kararlarına karşı yargı yolu açıldı.

Antidemokratik seçim sistemi anayasaya sokularak (1) oy alan bir adayın dahi yani kurumsal desteği olmayan birinin dahi HSYK ve anayasa mahkemesine seçilmesinin yolu açıldı.

Gerektiğinde yüce divan sıfatı ile ceza yargılaması yapacak Anayasa mahkemesinde hukukçu sayısı minimuma indirilerek hukuksal denetim içeriksizleştirildi. Anayasa mahkemesi bir mahkeme olmaktan çıkartıldı.

Yargı bireyin ve toplumun değil iktidarın güvencesi haline getirildi. Erkler

ayrılığı ilkesinin erkler birliğine dönüştürülmesi için ıslahı mümkün olmayan bir metin oluşturuldu.

Yani şu yapıldı sayın konuklar, biçimlendirilmiş, kendi yargısını yaratarak kendisini yargılama olasılığı olan yargıçları kendisi seçmek ve denetlemek heves olmaktan öteye geçti artık kesin bir iradeye dönüştü...

Bugün anayasa mahkemesinde bir kişinin hukukçu olmaması eleştirilirken, bugün bunu 9'a çıkartıyorsunuz yani bir olumsuzluğu 9 ile çarpıyorsunuz. Oysa yasamanın ve yürütmenin etkin hukuksal denetimi yoksa kontrolsüz bir iradenin bizi parti devletine götürmesi kaçınılmazdır değerli konuklar.

Aslında *başkanlık sistemi* diye bize kibarca anlatılmaya çalışılan da budur. Ülkenin siyasal tarihine geçmiş deneyimlerine aykırı bir hukuk sistemi ve devlet yapısı oluşturmak için yapılan bu değişiklikler ile de yargısal anlamda tam denetimsiz bir başkanlık sistemi arayışının, aslında bir çeşit padişahlık özleminin kesin bir biçimde dışavurumudur.

Bu anayasa değişikliğine ölümüne sarılan ve destekleyenlere de bir bakalım sayın konuklar

Bir kitle var dikkatinizi çekerim bu değişikliği savunanlar, cumhuriyetin kurucu değerlerine her gün saldıranlar, cumhuriyet değerlerini ve Türkiye cumhuriyetinin kurucu felsefesini savunanları, darbelerden en çok zarar görenleri, statükoculukla suçlayıp her gün medya gücünü kullanıp, soruşturma dosyalarını gizlilik ilkelerini hiçe sayıp, savcılardan da önce bilip çözenler ve herkesten önce ulaşarak, tefrika halinde yayınlayanlar, hepsi birden hukuk eğitimi almadan hukukçu olanlar, hayatında hiç kürsüye oturmadan, hiç yargıçlık yapmadan yargıç olanlar, ceza yöntem yasaları konusunda uzman, kerameti kendinden menkul köşe yazarları... Bunların getirilmek istenen padişahlığı savunanlar olması şaşırtıcı mı sizce, lütfen anayasanın özellikle yargı bölümünde yapılacak bu değişikliği koro halinde destekleyenlere biraz daha yakından bakınız, bunlar Mustafa Yücel Özbilgin'i hedef gösterenler ve Danıştay'ı kana bulayanları kutsayanlar, bunlar 13 yaşında bir kız çocuğuna tacizi dahi onaylayan bir zihniyetin sahipleridir.

Bunlara dikkatle bakınız lütfen, gemiden ne zaman indirileceğinin farkında olmayan sözde aydınlar, her yerde açılan içi boş tabela üniversitelerini alkışlayan ve ancak hayatında hiç Hakkari Üniversitesi'ne bir kez olsun gidip ders vermeyi düşünmemiş olanlar bunlar... Alman yargı sistemine hayran aynısını Türkiye'de isteyen, ancak Almanya'da bir Doğubayazıt yargıcı olmadığını bilmeyen alman

muhipleridir bunlar, bunların lüks lojmanlarından ve Boğaziçi sırtlarından siyasal iktidara verdikleri omuz elbette yeterlidir ve değerlidir.

Peki, düğmeye neden basıldı sanıyorsunuz, sayın konuklar,

Yargı kararlarını lanetleme, yargıç ve savcılarını dinleme izleme, yargının bir pranga olduğundan şikâyet biçiminde geliştirilen hazırlık hareketleri neden süratle anayasa değişikliği adı altında bir elverişli vasıta bulmaya yöneldi sanıyorsunuz?

Lütfen Erzurum- Erzincan hattına bakınız, dikkatle bakınız.

Cumhuriyetle hesaplaşma yolunda doludizgin gitmek isteyenler engel kabul etmeyenler, kapatma davası, katsayı kararı gibi yargısal işlemler nedeniyle yeterince mutsuz hissediyorlardı kendilerini zaten, bir gün bardak taşı, YARSAV üzerine düşeni yapmasaydı, HSYK Erzurum'daki yetki gaspına müdahale etmeye çalışmasaydı, yargı keyfiliğe bir kez daha dur demeye kalkışmasaydı bir anayasa paketi olacak mıydı, bunun da düşünülmesi gerekir.

YARSAV bunları hep dile getirdi o yüzden sürekli bir saldırı ile karşılaştı çünkü gerçeğin dili çok netti ve sadeydi, çünkü yapılmak istenen cumhuriyetle en kısa sürede hesaplaşmaktı, buna engel olan herkes ve her şey de yok edilmeliydi, bir daha kapatma davası ile karşılaşılmalıydı, karşılaşılırsa da daha bugünden atadığınız kendi yargıçlarınız sizi yargılamalıydı, işte Erzurum olayı bu zihniyettekiler için bardağın taşıdığı noktaydı sayın konuklar, yargı artık fazla oluyordu ve artık düğmeye basılmalı engeller kaldırılmalıydı. Yani kurucu değerlere sahip çıkan yargı yok edilmeliydi, denetim yok edilmeliydi. İşin Türkçesi işte budur değerli hukukçular.

Bir cemaat liderinin sözcüsünün *“İktidar cemaati korumak zorundadır. Çünkü ondan oy aldı. Kimse riyakârlık yapmasın. Herkes yandaşını korumakla mükelleftir. İktidardan mutlak manada memnun değil kendilerini toparlasınlar”* dediği, verilen desteğin yetersizliğinden yakındığı günlerde düğmeye basılması sizce bir tesadüf müdür?

Cemaatleri özellikle siyasal ve parasal yönüyle soruşturmak isteyen cumhuriyet savcılarını ile sanıkların başbakan yardımcısı düzeyinde ilgilenen ve savcılarını engellemeye çalışan siyasal iktidarın keskin çelişkisinin nedeni konusunda hala sorusu olanlar ve yanıt isteyenler varsa, seksen yedi yıllık cumhuriyetle sekiz yılda hesaplaşma cesaretinin kaynağı ama gerçek kaynağı bunu soruşturmaya kalkanların ise nasıl yok edilmek istendiğinin de mutlak manzarası olan Erzincan – Erzurum hattına bakmaları ve artık bu sorunun yanıtını bence bulmuş olmaları gerekir.

Orada onaylayıcı olmayan yargının nasıl cezalandırılacağına bir provası yapılmıştır, orada artık ülkemizde yargıç güvencesi olmadığı ve bu konudaki kararlılığın sürdürüleceği düşman yargıya ilan edilmiştir.

Olaya suçüstü yapan YARSAV ise o gün de bunları teşhir etmişti, sayın konuklar çok sert bir tepki göstermişti. Ancak bildik sesler yükselmişti.

Anımsayınız, **“siz yargıçlar susun, siyaset yapacaksanız cüppenizi çıkartın!”** demişlerdi, peki neden yargı ile ilgili bir konuda davayı siz sahiplendiniz, neden taraf oldunuz, siz neden bu suçu üstlendiniz demiştik ve tevilli ikrarlarla karşılaşmıştık. Kimi bakanlar *“başsavcıyı evet aradık ama baskı için aramadık”* kimisi *“evet yargıçları dinledik ama az dinledik”*, kimileri *“insanları fişledik, pardon deşifre ettik”* dedi, kimileri *“evet sabahın 5’inde açıklama yaptık ama adil yargulamayı etkilemek için değil, YARSAV’ a cevap verebilmek telaşıyla”* dedi. Bir sayın siyasetçi de, *“bize karşı olanların kanını tahlil etmek gerekir”* şeklinde, nasıl bir diktatoryal özlem içerisinde bulduklarını açıktan ifşa etmekten kaçınmamıştı.

“Cübbelerimizi çıkarmamızı isteyenler bilmelidirler ki laik, demokratik hukuk devleti, yargı bağımsızlığı, yargıç güvencesi ve hukukun üstünlüğü mücadelesinde YARSAV cübbesine daha sıkı sarılacaktır” demiştik o gün anımsayınız.

İşte tüm bu olanların ardından da topyekûn temizlik harekâtının elverişli vasıtası olan bu anayasa değişikliği daha doğrusu yargıyı yok etme projesi gündeme gelmiştir.

Gün işte o gündür sayın konuklar!..

Aylardır konuştuklarımızın gerçek hikâyesi aslında budur. Aslında gerçeğin dili sadedir ve nettir. Bizim o günkü gibi bugün de bu konudaki kararlılığımız sürüyor, biz cüppelerimizi başka cüppelilere bırakmayacağız. YARSAV gelişmeler ne olursa olsun saygın kimliğine uygun mücadelesini sürdürecektir, pozisyon alacak ve inisiyatif kullanacaktır.

Sizleri de bu projeye karşı çıkmaya çağırıyorum ve beni dinleme nezaketi ve sabrını gösterdiğiniz için çok teşekkür ediyorum.